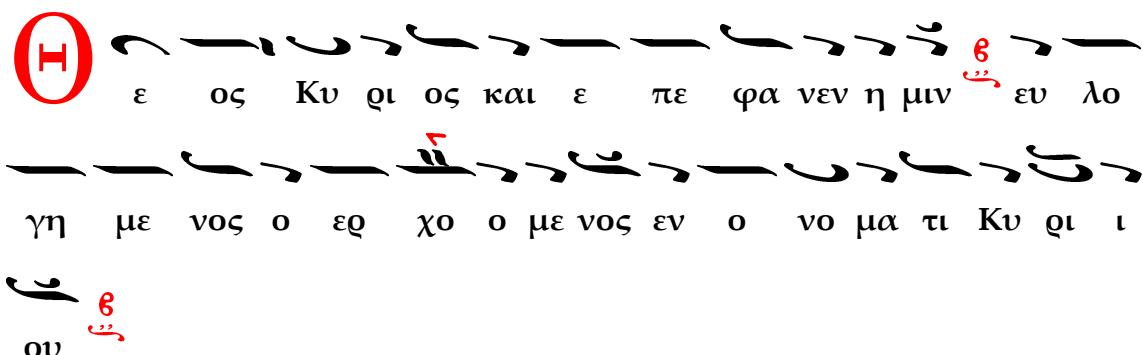

Τῇ ΚΖ' Αὔγούστου.
**ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
 ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
 Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἥν ἐκφώνησις·
 Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

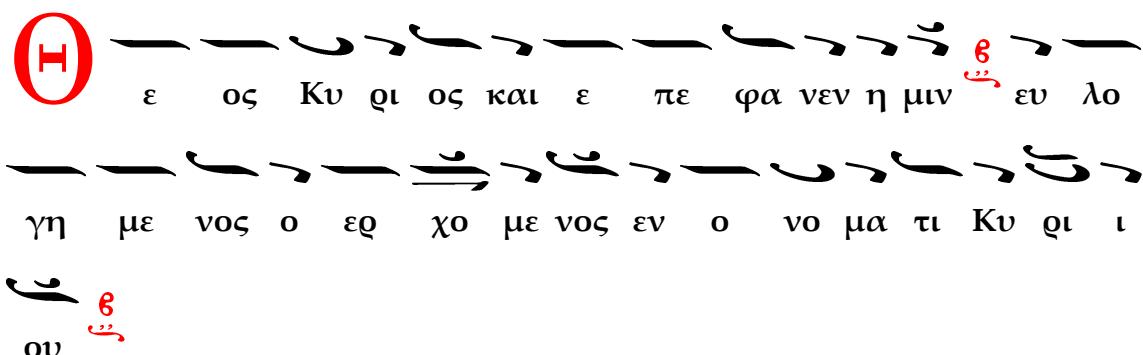
Ὕχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

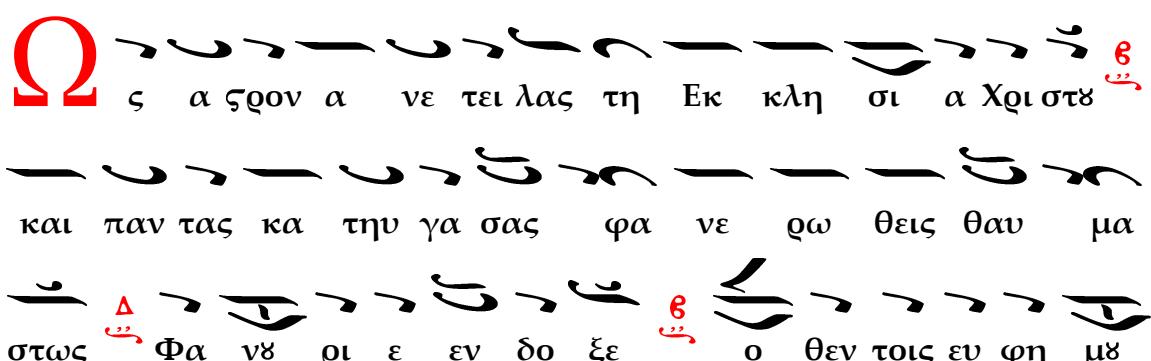
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος Δι-θ.

σι την σην α θλη σιν Μαρτυς νε μεις των σων θαυ μα
 των την σω τη ρι ον χαριν πρε σβευ ων τω Κυ ρι
 ων περ των ψυχων η μων

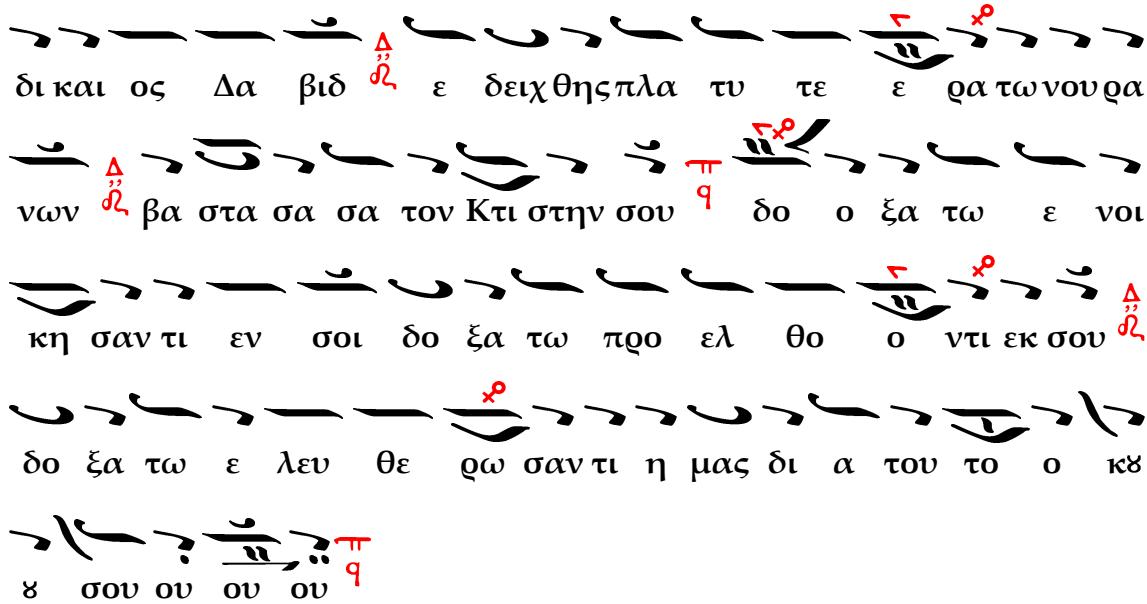
Δόξα. Ἐτερον.

Τῆς ἑρήμου πολίτης. Ἡχος Λ Πα φ

Tων Ρο δι ων το κλε ος και Μαρ τυ ρων το καν χη
 μα των θαυ μα των θει αις α κτι ι σι τχς πι στχ 8ς κα
 των γα ζοντα Φα ν8 ρι ον τι μη σωμεν πι στοι ως
 με γαντχ Σω τη ρος α θλη την πα σαν χα ριν γαρ πα ρε
 ε χειτοις προς αν τον α πο ψυ χησκραυγα ζ8 σι δο
 ο ξα τω σε δο ξα σαντι χρι στω δο ο ξα τω σε ε
 θαυ μα στω σα ντι δο ξα τω ε νερ γ8 ντι δι α σ8
 πα σιν ι α α μα α τα

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Tου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ως νέον ἀθλητήν, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ, κἀν ἥθλησας στερβῶς,
 πρὸ πολλοῦ θείω πόθῳ· ἀρτίως γὰρ τοῖς πέρασιν, ἐπεγνώσθης
 Φανούριε, χάριν ἔλεος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις παρέχων, τοῖς
 τελοῦσί σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, Μαρτύρων ἀγλάισμα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως τέξασα σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ἔχουσα πολλήν,
 πρὸς αὐτὸν παρόρησίαν, ἀπαύστως ἵκέτευε, Θεοτόκε πανύμνητε,
 δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς
 πίστει ὑμνοῦσι, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ὅχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πῦρ τὸ ἄυλον, φέρων παμμάκαρ, πῦρ ὅμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης,
 ἀλλ’ ἐν αὐτῷ ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· καὶ τῶν θηρῶν ὑποτάξας τὸ
 ὅρμημα, ὑπερφυῶς ἐδοξάσθης Φανούριε. Μάρτυς ἐνδοξε,
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἵκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦρος ἀγιον, πεπυκασμένον, τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐπισκιάσει, τοῖς
 Προφήταις καθωράθης πανάμωμε· ἐκ σοῦ γὰρ ὥφθη Θεὸς
 σωματούμενος, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς κράζουσι· χαῖρε
 Δέσποινα, πταιόντων τὸ ἱλαστήριον, καὶ πάντων ἀσφαλὲς
 φυγαδευτήριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρτυρήσας ἀνδρικῶς, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ μόδιον σιγῆς, ἔμεινας ἔτεσι πολλοῖς, ἀλλ' ἐπεγνώσθης ἐν Ἱόδῳ νεύματι θείῳ· ἐνθεν ἐμφανῆς, πᾶσι τοῖς πέρασι, θαύμασι πολλοῖς, Μάρτυς γενόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρήγεις ἐκάστοτε, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεις· διό σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν, Φανούριε ἀθλοφόρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ σώματος Ἀγνή, προαγαγοῦσα τοῖς ἐν γῇ, τὸν ἀσώματον Θεόν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἄδαμ, τὸν συντριβέντα ἀπάτῃ τοῦ βροτοκτόνου, ὥφθης ἀληθῶς, θρόνος πυρίμορφος, φέρουσα χερσί, τὸν πάντα φέροντα, καὶ οὐρανῶν πλατυτέρα ἐγνώρισται, ἡ σὴ γαστὴρ ἡ ἀκήρατος. Ἀλλ' ὁ Παρθένε, τῆς οὐρανίου, δόξης ἡμᾶς καταξίωσον.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὅχου.

Ὕχος δ' Βου ξ

E κ νε ο τη το ο ο ος μ^{B8} πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α
αν τος α αν τι ι λα α α β^{B8} 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ^{B8} 8

O ι μι σ^{Δι} 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ^{B8} 8 κυ ν οι
ι ι 8 8 ως χο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ π^{Πα} ν υ ν οι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^{Β8} 8

B8
Δ ο ξα Πα τοι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι β
B8
Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ ν
χη ζω ω ου ου ου ται αι β και κα α θα αρ σει Δι
ν ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ ν νε ε ε ται Δι
τη η Τοι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
ι ι I ε ε ρο κρυ ν φι ι ι ω ως β
B8
Κ αι νυν και α ει και εις τρας αι ω νας των
αι ω ω νων α α μη ην β
B8
Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ ν ν
ζει Δι τα α τη η ης χα α α α οι το ος ρει
ει ει θρα α β αρ δε ε ε ε εν ο ο ο
ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι iv προσ ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
α αν β

Προκείμενον.

Ἄχος ζ Βου ξ

(H) αν μα στο ος ο Θε ος Δ ζ εν τοις Α γι οις αν

τς ζ ξ

χ Εν εκ κλη σι αις εν λο γει τε τον Θε ον Δ ξ

κυ φι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ ξ

(H) αν μα στο ος ο Θε ος Δ ζ εν τοις Α γι οις αν

τς ζ ξ

χ Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α

αν τς Δ ξ και η δυ να μις αν τς εν ταις νε φε

λαις ξ

(H) αν μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος ζ ξ εν τοις Α

γι ι οις α αν τς 8 8 8 8 8 8 8 8 *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

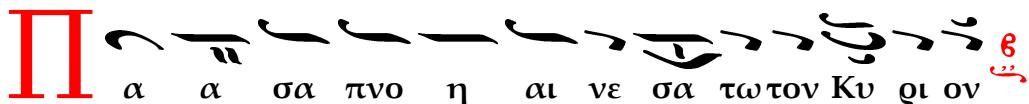
Οἱερεύς· Ὅτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Αμήν.

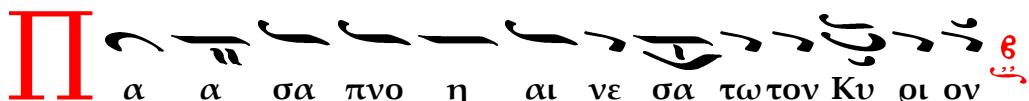
Σταθερὸν Προκείμενον ὅρθρου.

Τῆχος β'. Ψαλμὸς ρυ' (150).

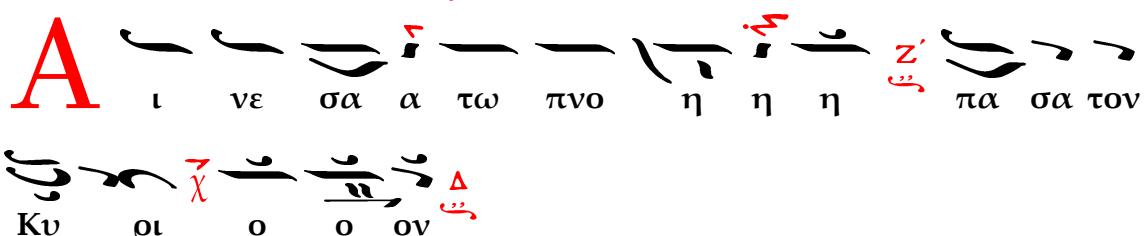
Τῆχος ~~πά~~ Δι θ.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Δ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Δ

Εὐαγγέλιον.

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὅρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἰερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ο ἰερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἰερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου ἀπὸ τῆς Ωραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).

(Ζήτει αὐτὸ τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔσωτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἵνα οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ

ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ϕαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ότι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ὅν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ότι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· δλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὅλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος πά Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ζ'

Ταις του Α θλο φο ο ρθ πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κληματων Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ζ' Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλημα

των Δ

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

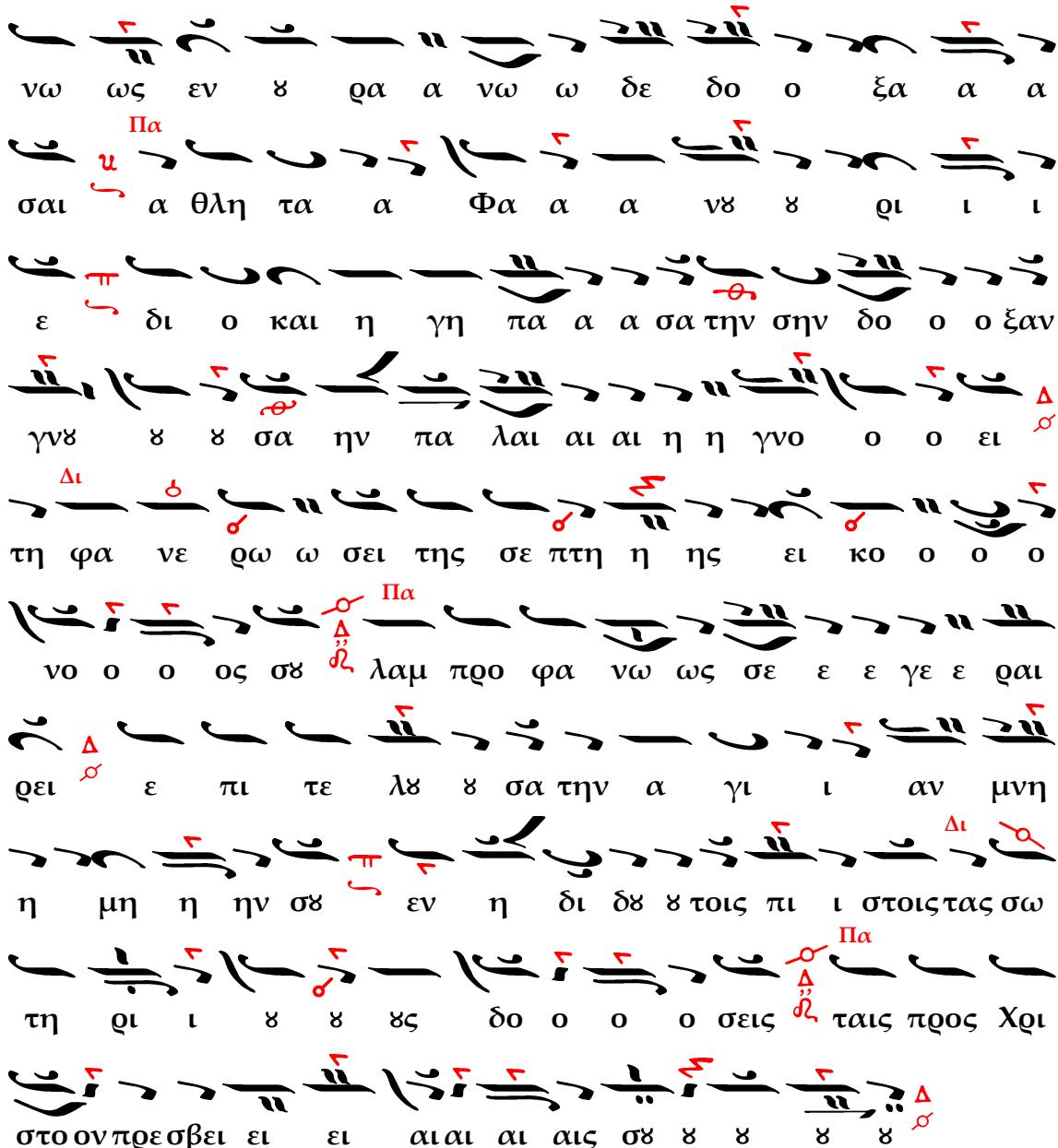
Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ὕχος πά Πα ω

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Δ ρ ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α α μθ π

E Πα μ φα νως συν τρι ψας το ον ε εχ θρον Δ
α θλη τι κη η ην ε εν στα α α σει ρ πε ρι φα Κε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἅγίου.

‘Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ϕαλῇ εὶς ζ’, τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

‘Ωδὴ α’. ‘Ο εἰρμός. ‘Ηχος πλ. δ’.

Τγρὰν διοδεύσας ὥσει ἔηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὡς Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ

δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Φῶς Φανούριος κόσμῳ ἐκλάμπει. Γερασίμου.

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτί με καταύγασον, τῷ τοῦ προσώπου σου Κύριε, Φανούριον θέλοντα, ὑμνῆσαι Δέσποτα, τὸν δοξάσαντα, ἀθλήσεως ἀγῶσι, τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως φῶς ἀνατέταλκας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Φανούριε, δι πάλαι κρυπτόμενος, ὑπὸ τὴν γῆν φθονερῶς, καὶ χαρίτων σου, ταῖς φαειναῖς ἀκτῖσιν, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, πυρσεύεις πάντοτε.

Δόξα.

Σαρκός σου ἡλόγησας, ἐν ὥρᾳ Μάρτυς νεότητος, καὶ χαιρῶν ἐστράτευσαι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, οὗ τὴν ἄμαχον, ἵσχὺν διεζωσμένος, καθεῖλες Φανούριε, ἔχθρῶν τὰς φάλαγγας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἀφράστως κυήσασα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, κατοικείρησον, τὴν πάσχουσαν ψυχήν μου, καὶ ταύτη πρυτάνευσον, θείαν παράκλησιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ γ'.

Ἡχος πλ. δ'. Ο εἰρόμος.

Οὐρανίας ἀψιδος, ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχροαντε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὔεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρδώστιαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἔξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ιαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Αγίου. Ωδὴ γ.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄθλήσεως Μάρτυρος σου τὰ εἰδη, ἃ ἤνυσας πάλαι καρτερῶς, ἐκ τῆς σεπτῆς εἰκόνος σου, γνωρίσαντες Φανούριε, οἵ εὐσεβεῖς ἀνύμνησαν, τὰ θαυμαστά σου παλαιίσματα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεότητος ὕραν παραβλέψας, ὑπῆλθες φρονήματι στερβόῳ, τὸ τῶν Μαρτύρων στάδιον, Φανούριε πανθαύμαστε, καὶ λόγχῃ τῆς ἀνδρείας σου, ἔχθρὸν τὸν δόλιον ἔτρωσας.

Δόξα.

Οἱ μέγας Κυρίου ἀθλοφόροις, ὁ πάλαι ἀθλήσας ἀνδρικῶς, καὶ χρόνοις ἐν τοῖς ὕστερον, γνωστὸς πᾶσι γενόμενος, Φανούριος ὁ ἔνδοξος, νῦν γεραιρέσθω τοῖς ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ θεοτοκοῦ καθέδρα λαμπροτάτη, Παρθένε Ἄγγέλων χαρμονή, ἀπὸ κοπρίας ὕψωσον, παθῶν μου τὴν διάνοιαν, καὶ ταύτην καταλάμπρυνον, φωτὶ τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαρτυρίου τελέσας καλῶς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν μεγαλύνας οἰκείοις μέλεσιν, οὐρανίων δωρεῶν λαμπρῶς τετύχηκας, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς, ὡς μεσίτης πρὸς Θεόν, βοήθειαν καθ' ἐκάστην, Φανούριε ἀθλοφόρε, τοῖς καταφεύγουσι τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπέρθεον Λόγον σαρκὶ κυήσασα, τὴν ἀρχαίαν κατάραν Κόρη ἀνέτρεψας, καὶ ἀνέβλυσας πηγὴν ἐλέους ὅφθονον, τοῖς

προσκυνοῦσιν εὔσεβῶς, τὸν σὸν τόκον τὸν φρικτόν, Παρθένε Θεογεννῆτορ, καὶ ἀληθῆ Θεοτόκον, δμολογοῦσί σε Πανάχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ή Παρθένος σήμερον.

Τερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλασας, δυνάμει θείᾳ θεόφρον· ἥσχυνας, τυράννων θράση γενναιοφρόνως· ἡύφρανας, Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρτυς· διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, θεῖε δπλῖτα Φανούριε ἔνδοξε.

Ο Οἶκος.

ΤΗθλησας Μάρτυς ἀνδρικῶς, ἐν ἔτεσιν ἀδήλοις, καὶ ὑπερεῖδες νουνεχῶς, νεότητος τὸ ἄνθος, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, πλείστας βασάνους ὑποστάς, καὶ θάνατον γενναίως· ἀλλ' οἵς οἴδε κρίμασι Θεός, λήθης βυθοῖς, τὰ τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς, ἐκρύπτοντο τρόπαια· ἐν δὲ τῇ, Ρόδῳ τῇ περιφήμῳ νήσῳ, ὁ ὑπὸ γῆν κεχωσμένος φανερωθεὶς ναός σου, ἐν ᾧ ἡ πάντιμος ὡς θησαυρὸς εἰκών σου, ἡ σὴ λαμπρὰ ἐγνώρισται ἀθλησις, καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γνῶσιν ἔσχε τῶν ἀθλητικῶν σου ἀγώνων, καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν λαμπρᾶς σου παρόντος· δτι πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τὴν θαυμαστήν σου προστασίαν, καὶ πολυειδῶν ἔξαιρεις κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεῖε δπλῖτα Φανούριε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς.

Στίχ. Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει,

Κἀν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίας μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχ. Ως ἐκ λύκου χαίνοντος ἡρπάγῃ βίου

Ποιμήν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὤχετο Ποιμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Πώμης.

Στίχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,

“Ον οὐρανοῖς ἣν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου, Ἐπισκόπου Κουδρούβης.

Στίχ. Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,

Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ ἀγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος εύνούχου.

Στίχ. Άνηρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·

Λευκαίνεται γάρ, καὶ πεφυκὼς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Ἀνθοῦσα ἡ νέα, τρίχινος ράκος ἐνδυθεῖσα καὶ εἰς φρέαρ ρίψεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ό μανδύας σοι πῖλος, ἢ πόρπη πέτρα·

Μεθ' ὧν ὑπῆλθες, Ἀνθοῦσα, βαθὺ φρέαρ.

Τη̄ αὐτη̄ ήμέρα, μνήμη του ἐν ἀγίοις πατρὸς ήμῶν Πραϋλίου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Ἔνθα πραέων δὲ τόπος ἀναπαύῃ,

^τΩ Πραΰλιε, ἥγουν ἐν Παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Καισαρίου,
ἐπισκόπου Ἀρελάτης τῆς ἐν Γαλλίᾳ.

Στίχ. Οὐ καῖσαρ Καισάριος, ἀλλ᾽ ἀρχιθύτης,

Καὶ θεῖος ποιμὴν πόλεως Ἀρελάτης.

Τη̄ αύτη̄ ήμέρα, μνήμη τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Ιερομάρτυρος Κούκσα, φωτιστοῦ τῶν Βιάτιτσων τῆς Ρωσίας μετὰ τοῦ ἀνωνύμου συνοδοῦ αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Ποιμένος, τοῦ Νηστευτοῦ ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Κούκσα καὶ Ποιμήν, σύνδυο χριστοφόροι,

Τῶν Σπηλαίων Λαύρας γεννήματα θεῖα.

Οὐκ ἔχωρίσθησαν ἀδελφοὶ δύω,

Εἰρηνικῶς καὶ ἀπὸ μαρτυρίου.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

第六章

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ψάλλονται τη 1η Αύγουστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αύγουστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αύγουστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου

Digitized by srujanika@gmail.com

ωδη α'

Σ ταν ρον χα ρα ξας Μω σης ^{Γα} επ ευ θει ας ραβ δω
υ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με ^{Νη} τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι ^{ρω} την δε ε πι στρε πτι κως ^{Γα} Φα ρα ω τοις
αο μα σικοο τη σας η νω σεν ^{ρω} επ ευ ογς δι α γοα

Γα

 ψας **Δι** τω α ητ τη τον οπ λον δι ο χρι στω α σωμεν

Δι τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται **Δι**

ῳδὴ γ' **Ἔ**χος πᾶς Νη

P **Nη**
 αβ δος εις τυ ν πον τά μυ στη ρι ου πα ρα

Δι λαμ βα νε ε ται **Δι** τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον

 ι ε ρε ε α **Δι** τη στει ρεν ου ση δε πρω ην εκ

Δι κλη σι α νυν ε ξην θη η σε **Δι** ξν λον Σταυ ρου εις κρα

 τοςκαιστε ρε ω ω μα **Δι**

ῳδὴ δ' **Ἔ**χος πᾶς **Γα** Ζ

E **Γα**
 ι σα κη η κο α Κυ ρι ε **Δι** της οι κο νο μι ι

Nη ας σθ το μυ στη ρι ον **Χ** κα τε νο η σα τα ερ γα

Γα **Δι** σθ **και** ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα **Δι**

ῳδὴ ε' **Ἔ**χος πᾶς Νη

Ω **Nη**
 τρισμα κα ρι ι ζον ξν υ ν λον **Δι** εν ω ε

Δι τα α α θη χρι ζος **Δι** ο βα σι λε ευς και Κυ ρι ος **Δι**

 δι ου πε πτω κεν ο ξν λω α πα τη η σας **Δι** το

εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρ
 κι Δι τω πα ρε χο ον τι Δη την ει ρη νηνταιψυ χαις η
 η μων η

ῳδὴ ζ'

Ν^{Nη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα αγ χνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας πα το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ ν
 πα σα φως πα ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς Δη την ν
 περ κο σμι ον Α να σασιν ν πε ζω γραφη η σεν πα
 τα σαρ κι προ σπα γεν τος χρι στα 8 8 τα Θε ου Δη και
 τρι η με ρω ε γε ε ερ σει πον κο ο σμον φω τι
 σα αν τος η

ῳδὴ ζ'

Ε^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν να δν σε
 βας λα 8ε ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
 μι ι α ας θε ο στυ γας η ο μως τρεις Παι δας 8κ ε

δει μα τω ω ω σε **Δ** θυ μο ος θη ρι ω δης ου πνω
Δι
 βρο μι ον **δ** αλ λα ντη χν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
 τι πν ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον **Δ** ο ν περ
Nη
 ν μνη τος των πα τε ρων και η μων **Δ** Θε ος εν
 λο γη τος ει **δ**

ῳδὴ ή

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

E ^{Nη} ν λο γει ει τε Παι αι αι δες **δ** της Τρι α
 δος ι σα ριθμοιδη μι 8ρ γον Πα τε ρα Θε ον **δ** ν
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον **χ** και
 το πνω εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα **δ** και ν
 περ ν ψη τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον **δ**
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις της αι ω ω ω να α α
Nη
 ας **δ**

Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Tην τι μι ω τε οαν των Χε οου βιμ και εν δο
 ξο τε οαν α συγ κοι τως των Σε οαφιμ **ρ** την α δι α
 φθο οως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν **ρ**

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἴδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

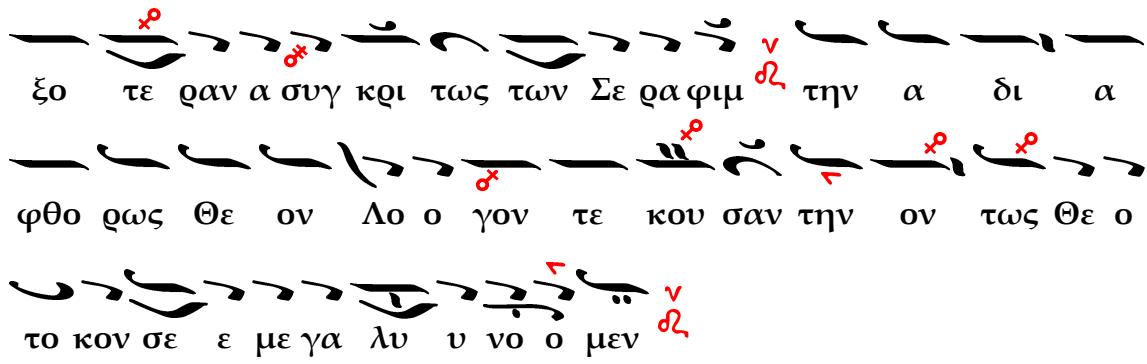
Tην τι μι ω τε οαν των Χε οου βιμ και εν δο
 ξο τε οαν α συγ κοι τως των Σε οαφιμ **ρ** την α δι α
 φθο οως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν **ρ**

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

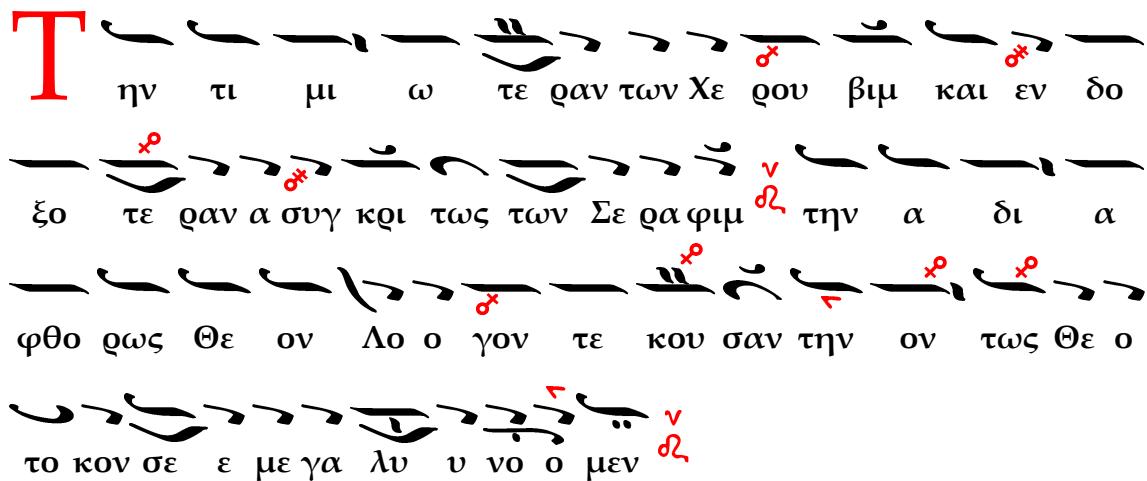
Tην τι μι ω τε οαν των Χε οου βιμ και εν δο
 ξο τε οαν α συγ κοι τως των Σε οαφιμ **ρ** την α δι α
 φθο οως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν **ρ**

4 Ἐποίησε χράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

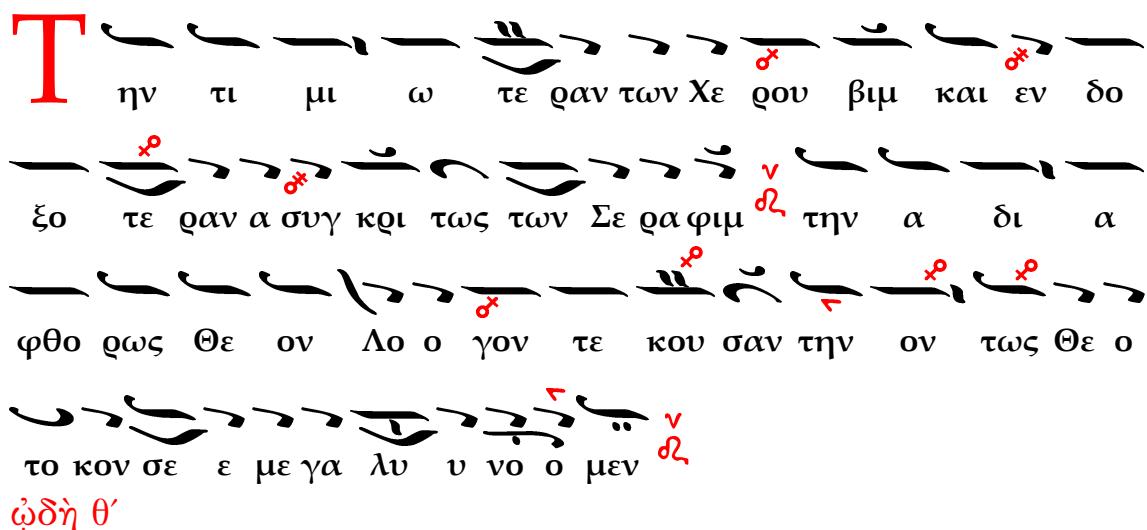
Tην τι μι ω τε οαν των Χε οου βιμ και εν δο

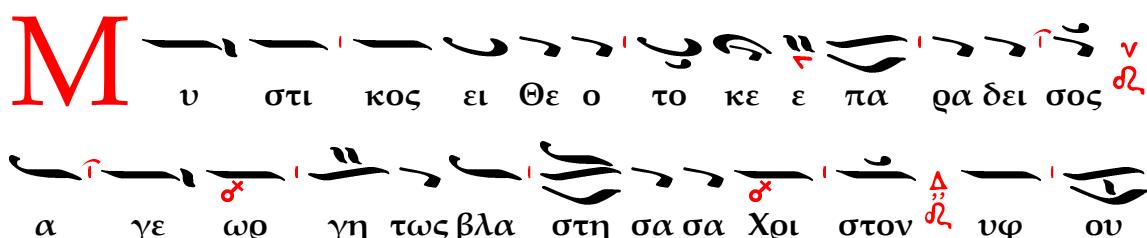

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ **ρ** την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν **ρ**

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ **ρ** την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν **ρ**

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ **ρ** την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν **ρ**
 ὠδὴ θ'

Mυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος **ρ**

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα χρι στον **ρ** υφ ου

το τάξαν ρά ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τάς ρά γη
 ται δε ενδρόν ^{ρά} δι ου νυν ν ψε με ε νά προ σκυ
 νά ντες αν τον σε με γα λυ νο ο μεν ^{ρά}

O δι α βρώσε ω ως τά ξυ ν ^ν λας τω γε
 νει προσγε νο με νος θα να τος ^{ρά} δι α σαν ρά κα
 τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται ^{ρά} τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ νά σι ι ι ^χ ^ν ^{ρά}

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν ἐκφώνησις.

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἡχος ω Βου-θ

M αρ τυ ρι κω ως η γω ω νι σαι ^Δ στερ ρο
 τα τη η καρδι ι α ^β και τά εχ θρο κα τε ε βα
 λες ^Δ το μαι νο με ε νον θρα α σος ^β ποι κι λο τρο ποι
 οις αι κι ι ας ^Δ ο μι λη σα ας αν δρει ει ως ^β με

γα λο μαρο τυς ε εν δο ξε **Δ** και στε φα νοι οις της
 νι ι κης πα ρα χρι στθ 8 8 8 8 εν κλε ως
 Φα νθ ρι ε ε ε κο σμη η θης **β** ω πρε σβευ ε
 ε δε ο ο με θα **Δ** ν περ των σε α α νυ μνθ 8
ντων **β**

Θεοτοκίον.

M ε τα σαρ κο ος ε κυ ν η σας **Δ** τον ν
 περ θε ε ον Λο ο γον **β** α νεκ φοι τη τως πα α να
 γνε **Δ** εκ των κολ πωωντων α α νω **β** σκη νω σα ντα ση η
 νη δν ν ι **Δ** α νεκ φρα στωω ε λε ε ει **β** εις
 κο σμθ α να και αι νι σιν **Δ** και α να πλα α σιν
 πα α ντων των εν σε βω ω ω ω ως **Δ** την σην προ σκυ
 νθν των κυ ο ο φο ρι ι αν **β** και α νυ μνθ ντων
 Δε ε σποινα **Δ** ως Θε 8 σε ε Μη τε ε **β** ρα

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἔχος **ῃ** Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ν ν

οι ι ι ι ι ον π αι νει τε τον Κυ οι ον εκ τω ω
 αν ον ρα α νων αι νει τε α αν το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις π Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αν το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αν τον π αι νει ει ει τε α αν τον
 πα σαι αι δν να α α μεις α αν τον ον Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ιστῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἔξης Προσόμοια.

Τίχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὸν ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου μέγαν Φανούριον, τὸν πάλαι ἡθληκότα, δι' ἀγάπην Κυρίου, καὶ ἀγνωστον τελοῦντα χρόνοις τοῖς πρίν, ἐν τῇ Ἄρδω δὲ ὕστερον, φανερωθέντα τῇ θείᾳ ἐπισκοπῇ, φιλομάρτυρες τιμήσωμεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Φῶς φερωνύμως αὐγάζεις πᾶσι Φανούριε, λαμπρῶς ἔξανατείλας, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ νύκτα διαλύεις τῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῆς παμφαοῦς προστασίας σου ταῖς αὐγαῖς, ὡς ἡμῶν πρέσβυτος πρὸς Κύριον.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερόβως διήνυσας, καὶ ὥφθης ὑπεράνω, καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου, στομώσας σου τὸ σῶμα πόθῳ

Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Φανούριε. διὸ πλουσίων ἐπάθλων παρὰ Χριστοῦ, ἔκομίσω τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. δ' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τούς ιερεῖς ὡς ἐόρόύσω τοὺς πρὶν δεσμώτας σοφέ, τῇ σῇ πρὸς τὸν Δεσπότην, θαυμαστῇ παρόρησίᾳ, οὕτω πάσης ρύου ἡμᾶς συμφορᾶς, καὶ ἀνάγκης Φανούριε, τοὺς προσιόντας τῇ σκέπῃ σου τῇ σεπτῇ, καὶ ὑμνοῦντάς σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα. Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ὕχος πρὸς Πατέρα

Δ ο ξα Πα τροι και γι ω ^Δκαι Α γι ω ω ω
 Πνε εν μα α α τι

A Πα θλη τι κοις σκαμ μα α σι τον Χρι στο ον ε ε
 δο ο ο ξα α α α σας ^{Πα} σαν τον αρ νη σα
 α με ε νος α θλο φο ρε ε Φα ν8 8 8 8 8
 οι ι ι ι ε προ θυ μως γαρ α πε ε δυ ν σω
 τη δι αι μα α το ος πα α λη και θα α να α τον
 Πα α θα να σι ας προ ξε νο ον ε ε ε δε ε ξω ^{Δι}
 ν περ της πα α αν τω αν ζω ω ω ης ^Δ δι ο α
 ι δι ων γε ρων η η ξι ι ι ω ω ω ω σαι
 και α θα να των α μοι βω ων με ε τε ε ε σχε ες ^Δ

Πα

και προ στα της θεο μο τα α τος Δ
και προ στα της θεο μο τα α τος Δ
ι α α ε δο ο ο ο θης η αλλ ω μαρ τυ ρων
εγ καλ λω πι ι σμα η μη παν ση Η μιν ι λε 8
με ε νος Χρι ι στον το ον φι λα αν θρωω πον Δ
με ε νος Χρι ι στον το ον φι λα αν θρωω πον Δ

Και νυν. Θεοτοκίον.

Kαι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω ω νων α μην η
Mα κα ρι ζο μεν σε η Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε η
και δο ξα ζο μεν σε η οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος η
την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
αρ ρη η κτον η την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
αν η και κα τα φυ ν γη η των ψυ χω ων η η
μων η

Και εύθυς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἅχος πρὶ παρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν ν ψι

ι στοις Θε ω ^v_η και ε πι γης ει θη η νη εν αν
θω ποις εν δο κι ι α ^u_q

Τ μνου μεν Σε εν λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^v_η εν χα ρι στου μεν Σοι δι
α τηνμε γα α λην Σου δο ο αν ^u_q

Κ υ ρι ε Βα σι λεν ^v_η ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ ^v_η Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου χρι στε και Α γι ον Πνε εν μα ^u_q

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ον ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο ο σμθ ^u_q

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^v_η ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας ^u_q

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυριος εν Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
 μην ^υ
Kαθεκαστηνη μερανευ λογησω Σε ^v
^{πχ} και αινεεσωτοονομαα Σουειςτοναιωωνα ^v
 καιειςτοναιωνατοναιωωνος ^υ
KαταξιιωσονΚυριεεντηημερα
 τααντηαναμαρτητουςφυλαχθηναιημας ^υ
EυλογητοειΚυριεοΘεοστωνπατε
 ερωνημων ^v και αινετοονκαιδεδοξασμεε
 νοντοονομαα Σουειςτοναιωναςαμην ^υ
GενοιτοΚυριετοελεοσουεφημας ^v
 θαπερηλπιισαμενεπιΣε ^υ
EυλογητοοειΚυριεδιδαξονμεταδι
 καιωματαΣ ^υ (τρίς)
Kυριεκαταφυγηεγενηηθησημινεν
 γενεακαιγενεα ^v εγωειπαΚυριεελε

η σο ον με ^v_η α σαιτην ψυ χηνμουον ο τι η μαρ
 τονΣοι ^u_q

K ν ^oρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^v_η
 τον ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
 μον ^u_q

O τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
 ο ψο με θαφως ^u_q

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
 σι Σε ^u_q

A γι ος ο Θε ος ^v_η A γι ος I σχυ ρος ^v_η A γι
 ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^u_q (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^u_q
K αι νυ νν και α ει ^v_η και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^u_q

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^u_q

Ἄσματικὸν. χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος η A α α α
 γι ι ος I ι σχν ν ν ρος η A γι ος A α α
 θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
 α α ας η

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.

Ἄρχος Δι Θ

O ν ρα νι ον ε φυ μνι ον εν γη τε λει ται λαμ
 πρως ε πι γει ον πα νη γν ριν νυν ε ορ τα
 ζει φαι δρως α γγε λων πο λι τεν μα α νω θεν νμ νω
 δι αις εν φη μη σι της αθ λης κα τω θεν Εκ κλη
 σι α την ου ρα νι ον δοξαν ην εν ρες πο νοις
 και αθ λοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε ε ε

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἔξαπλᾶ.

Ἄρχος Πλ Νη 2

K ν ρι ε Ε λε ε η σον η
K ν ρι ε Ε λε ε ε η σον η

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον χ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ὕπαστρη Νη ω

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον χ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Δ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον πα υ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ν ν κυ ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον χ

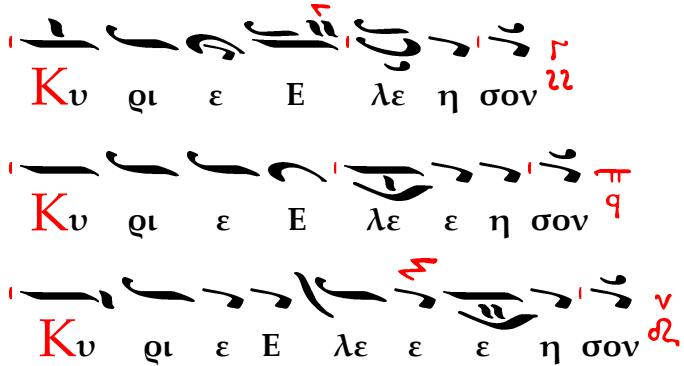
Αθανασίου Καραμάνη.

Ὕπαστρη Νη ω

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον χ

Κυρι ε Ε ε λε ε η σον ε

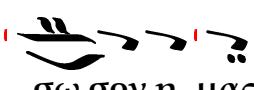
Κυρι ε Ε ε λε η σον Δ

Ἄντιφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἡχος Δι Θ.

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

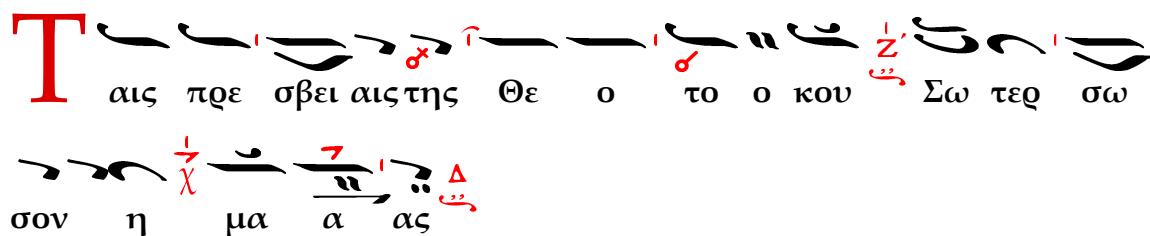
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

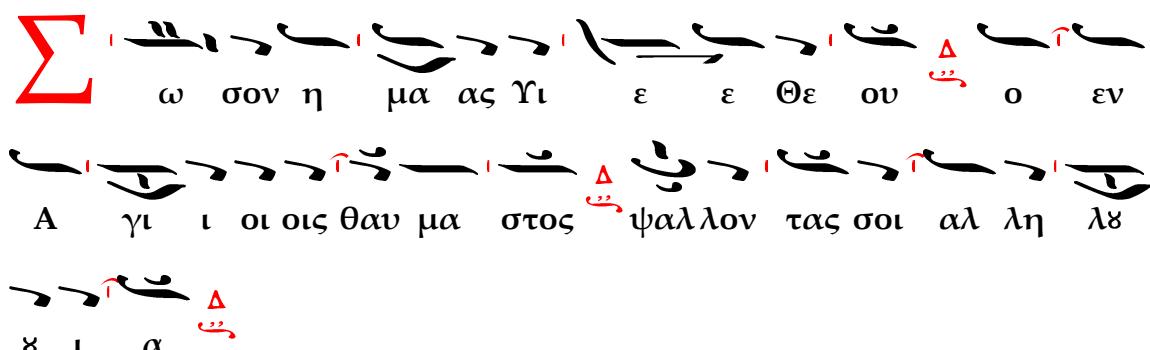
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

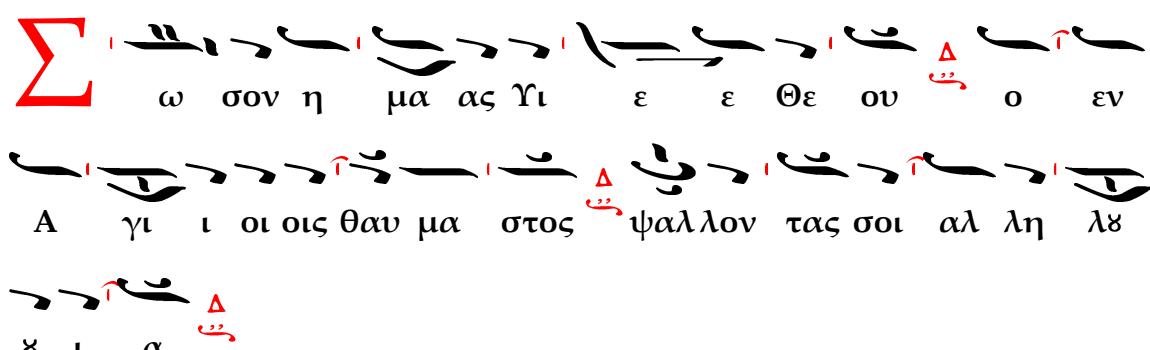

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

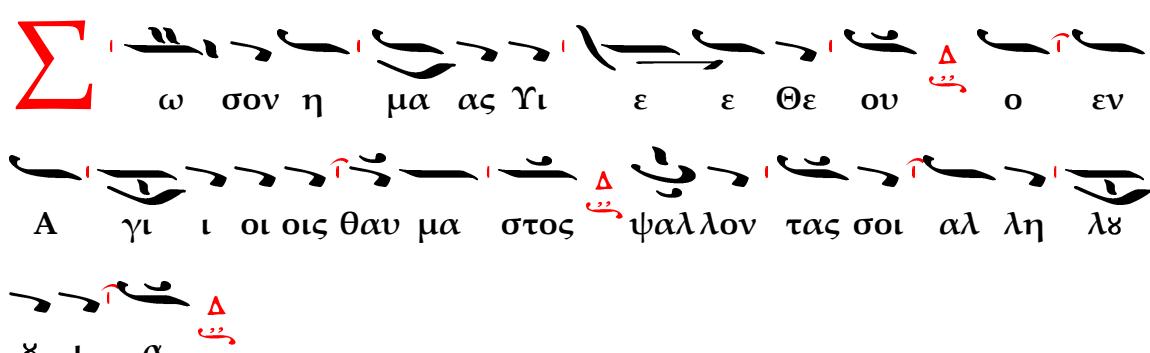
Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

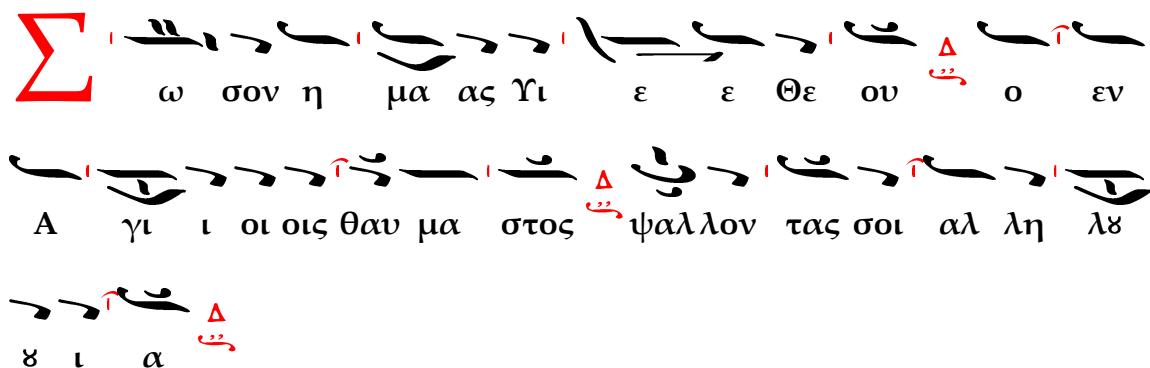
Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

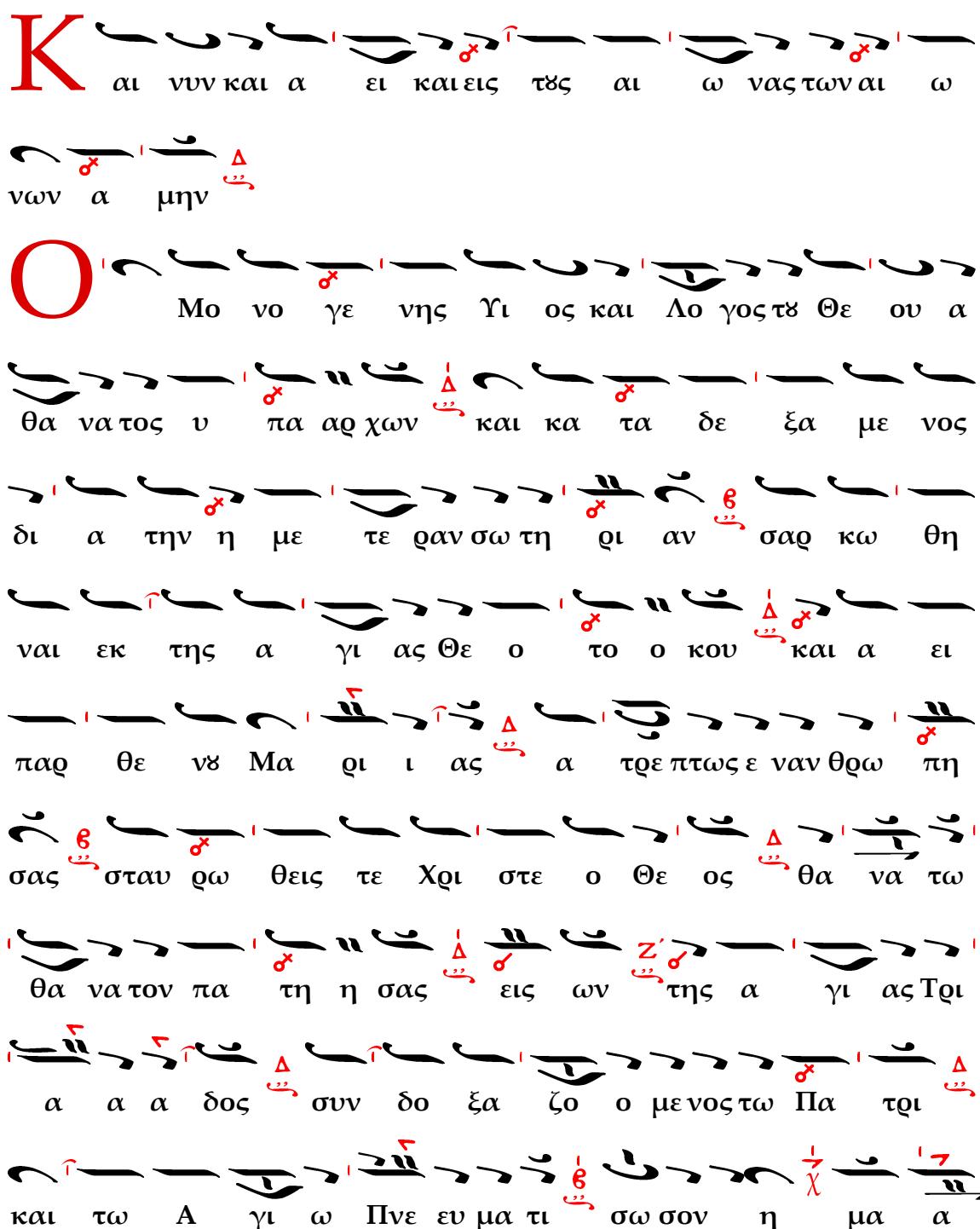
Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ας

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἔχος Δι - θο.

Στίχ. α'. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. (ξε' 10)

Στίχ. β'. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. (ξε' 11)

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὅδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. (ξε' 12)

Ω σ α ζρον α νε τει λας τη Εκ κλη σι α χρι στ⁸

— — — — — — — — και παν τας κα την γα σας φα νε ρω θεις θαν μα

στως Φα ν⁸ ρι ε εν δο ξε ο θεν τοις ευ φη μ⁸

— — — — — — — — σι την σην α θλη σιν Μαρτυς νε μεις των σων θαν μα

— — — — — — — — των την σω τη ρι ον χαριν πρε σβεν ων τω Κυ ρι

— — — — — — — — — — — — — — ω ν περ των ψυ χων η μων

μὲ τέλος: πρε σβεν ων τω Κυ ρι ω ν περ των ψ

χων η μω ω ων

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἡχος Δι-θ-

Δ ε εν τε προ σκυ νη σω μεν **Δ** και προ σπε ε σω ω
 μεν χρι στω ω ω ω **Δ** σω σον η μα ας γι ε ε
 Θε ου **Δ** ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λα 8 ι α **Δ**

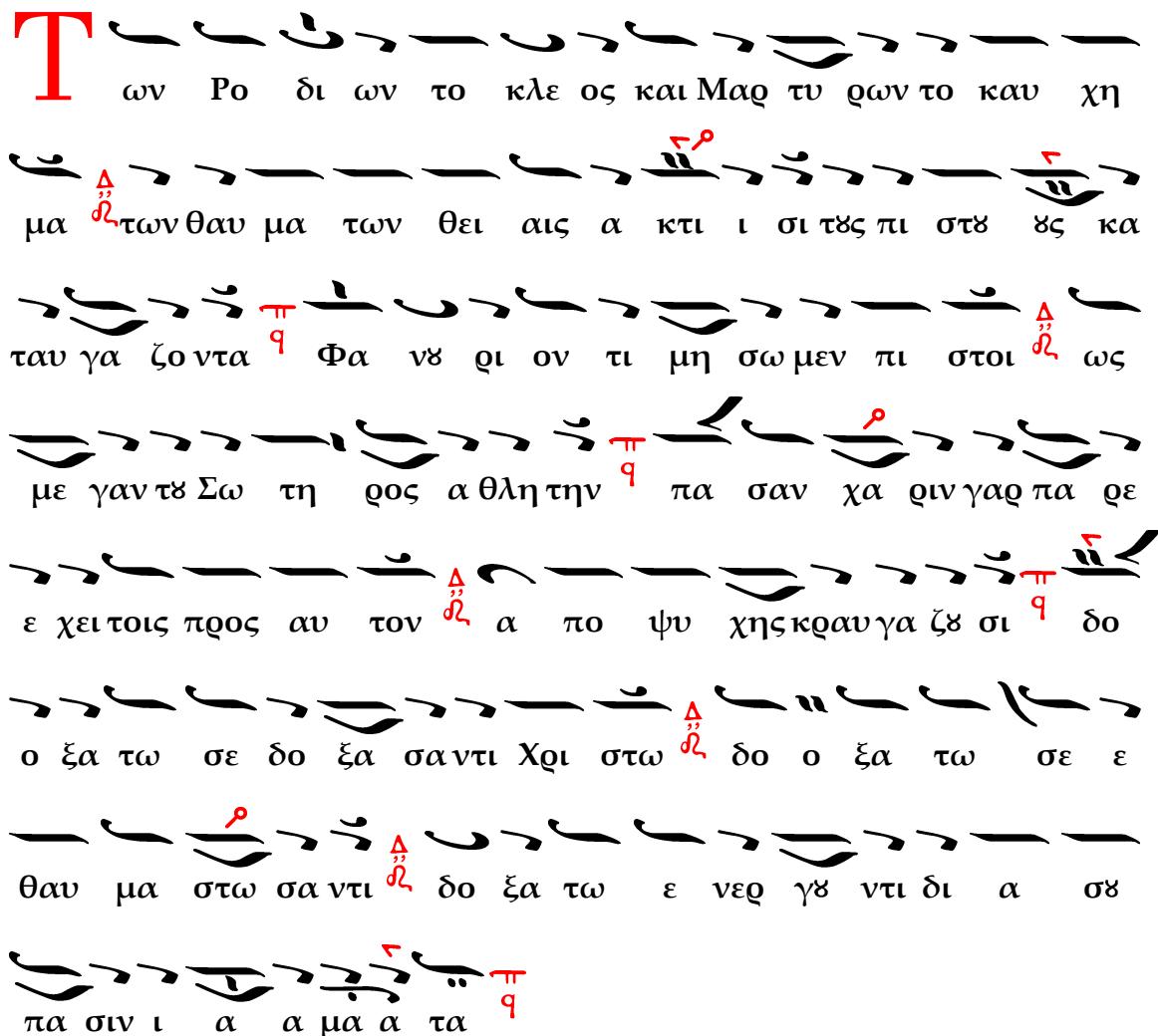
Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος Δι-θ-

Ω σ α σρον α νε τει λας τη Εκ κλη σι α χρι στ⁸
 και παν τας κα την γα σας φα νε ρω θεις θαν μα
 στως **Δ** Φα ν⁸ ρι ε εν δο ξε **8** ο θεν τοις εν φη μ⁸
 σι την σην α θλη σιν Μαρτυς **Δ** νε μεις των σων θαν μα
 των την σω τη ρι ον χαριν **8** πρε σβευ ων τω Κυ ρι
 ω ν περ των ψυχων η μων **8**

Ἐτερον.

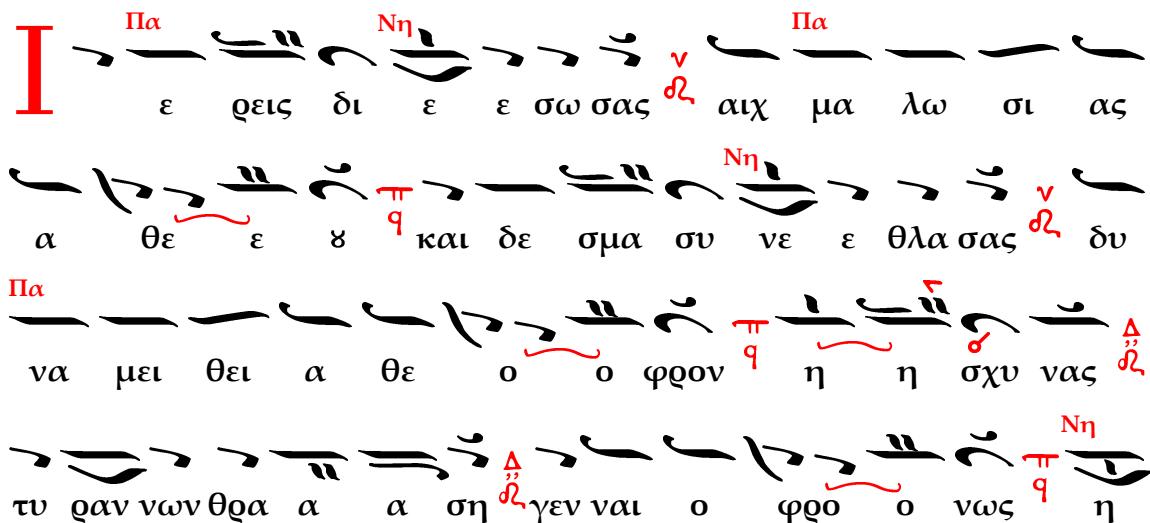
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἡχος Λ Πα φ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἡχος Λ Γα φ

The image shows handwritten musical notation in black ink on white paper. The notation consists of vertical stems with horizontal strokes above them, representing pitch and rhythm. Red annotations are present: 'Πα' above the first line, 'ηθ φρονας A γγε λων τα ξεις Με γα λο μα αρ τυς' on the first line; 'δι α τχ το σε τι μω ω μεν θει ε ο πλι τα Φα' on the second line; and 'v8 8 ρι ε E εν δο ο ξε δ' at the bottom. There are also red markings like 'Nη' and 'Δδ' near the end of the second line.

Kai vūv.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἔως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

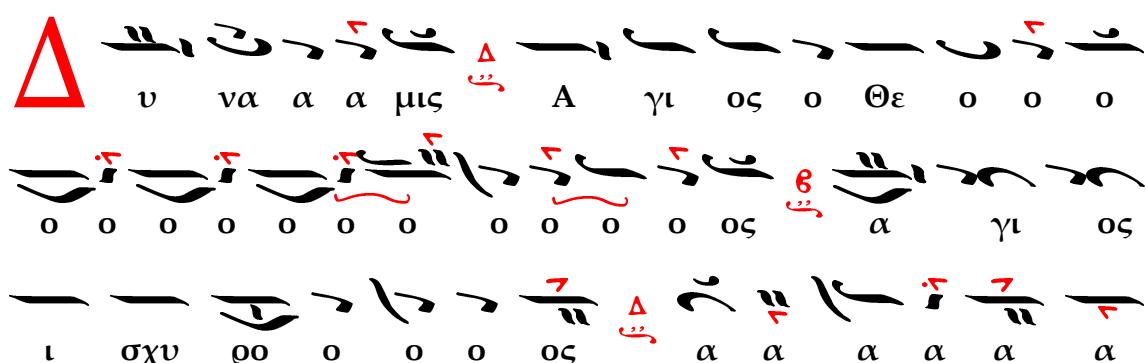
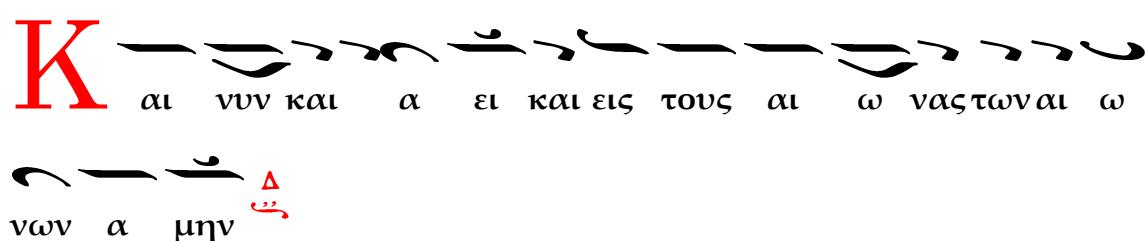
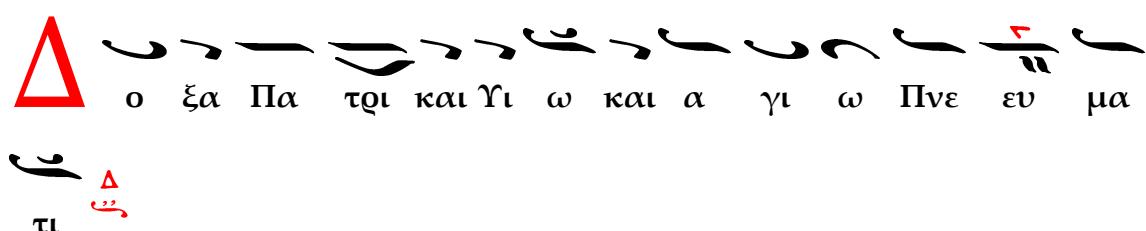
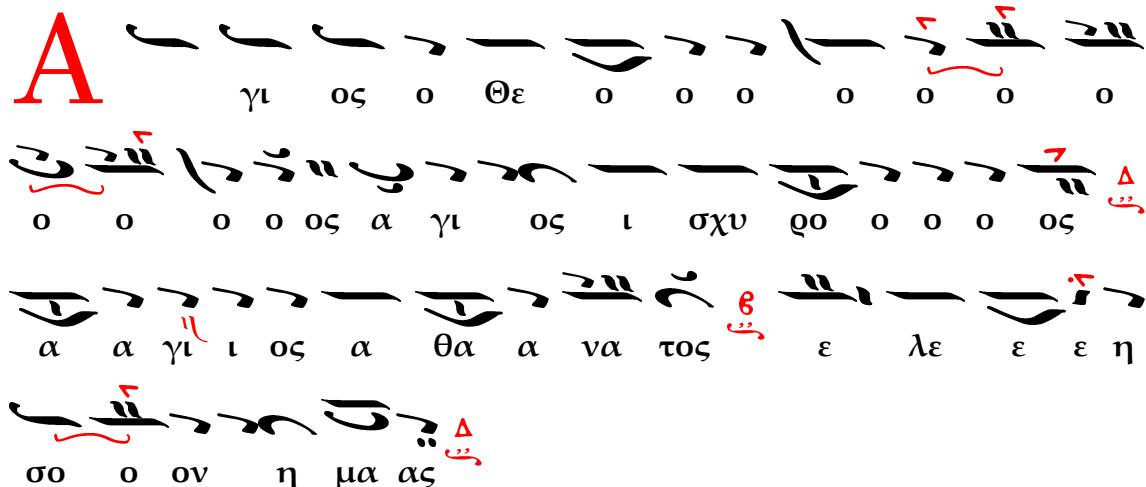
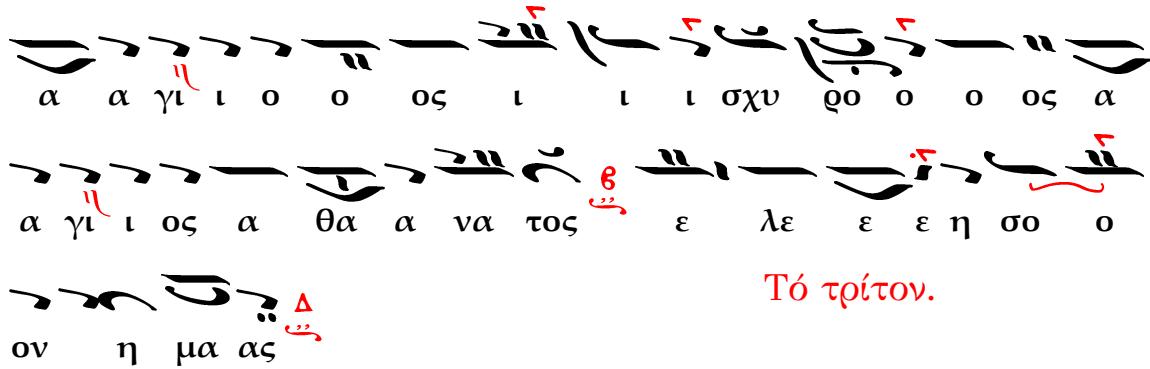
Αὐτόμελον.

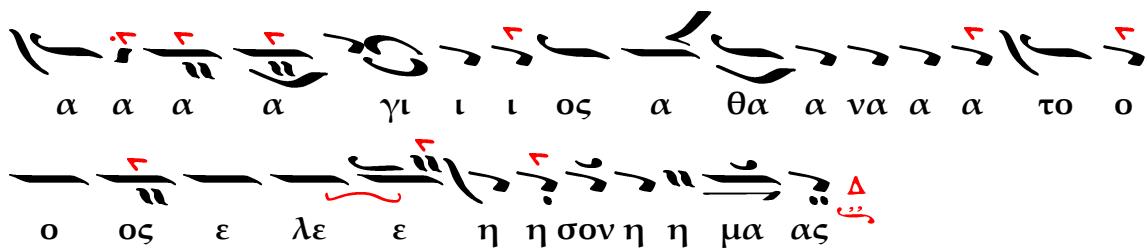
Ἡχος Λιθός

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ8 α τε κνι
ας ^β και Α δαμι και Ευ α εκ της φθο ρας τ8 θα να
τ8 η λευ θε ρω θη σαν α χραντε ^Δ εν τη α γι α
γε ννη η σει σ8 ^β αν την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σ8 ^Δ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
εν τω κραζειν σοι ^β η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρω φον της ζω ης η μω ω ων ⁷ ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

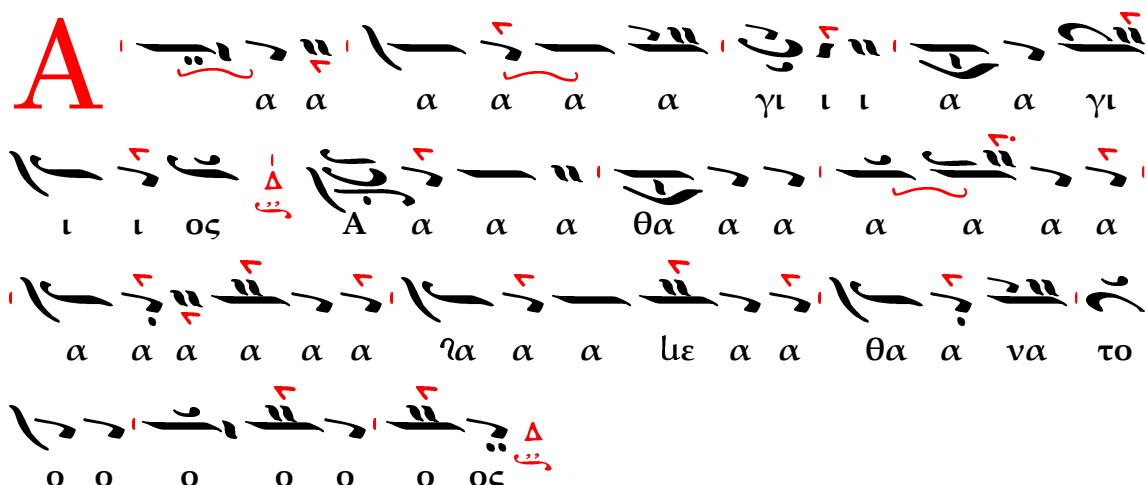
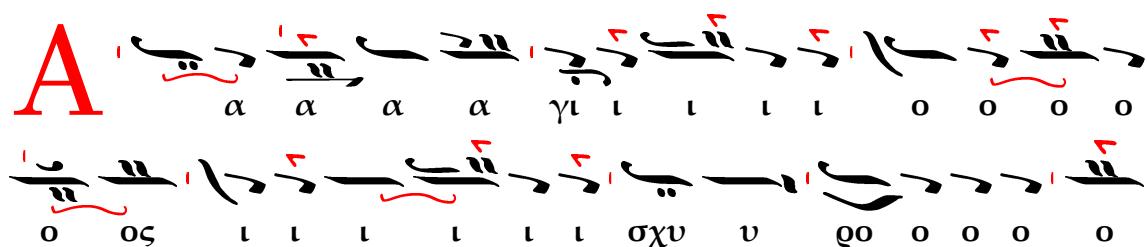
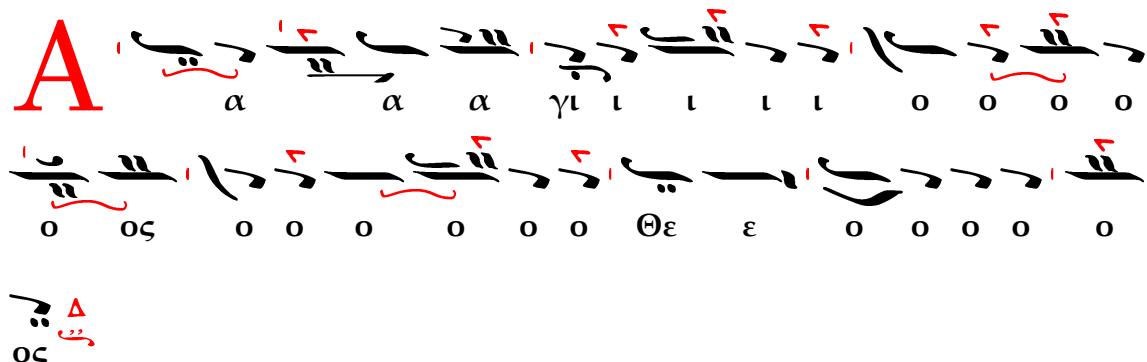
Ἔχος τὸν Διό

Δύναμις του βήματος.

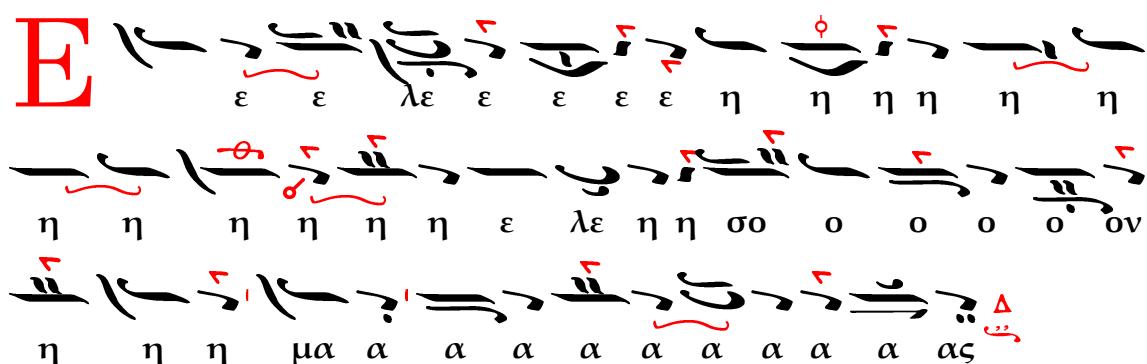
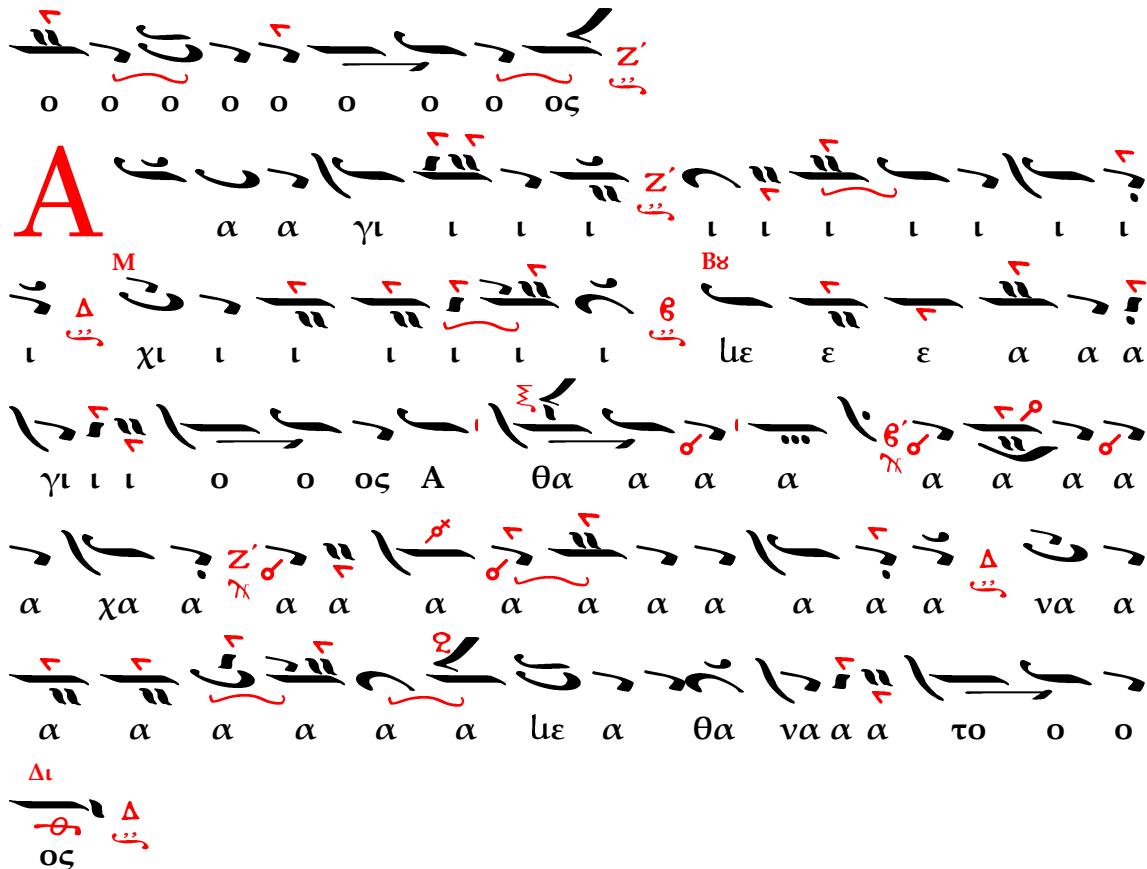
Ἦχος Ἀττικῶν

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἄγαρος οὐδεὶς οὐδεὶς

A musical score for a single instrument, likely a harp or zither, featuring five staves of music. The music is written in a traditional notation system with black and red symbols. The notes are labeled with Greek letters below each staff: Alpha (α) appears frequently, Gamma (γ) appears once, Chi (χ) appears once, Theta (θ) appears once, Epsilon (ε) appears twice, and Omicron (ο) appears once. The notation includes various rhythmic patterns and rests.

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἄπόστολον ζήτει τῇ κχ' Κυριακῇ.
Εὐαγγέλιον δὲ τῇ κγ' Απριλίου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. (Ψαλμὸς ιε').

Ο ἀναγνώστης Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Ο διάκονος. Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, οὐαὶ μὴ σαλευθῶ.

΄Η ὁ φάλτης.

΄Ηχος Λευκού ξ

T οις α γι τοις τοις εν τη γη αν τα ε θαυ
μα στωσεν ο Κυ ρι ος

Στίχος α'. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ε

ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἔστιν, ε (ιε'8)

T οις α γι τοις τοις εν τη γη αν τα ε θαυ
μα στωσεν ο Κυ ρι ος

Στίχος β'. Ἔγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς ε πληρώσεις με
εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, ε τερπνότητες εν τη

δε ξι α α σθεις τε λος ε (ιε'11)

T οις α γι τοις τοις εν τη γη αν τα ε θαυ
μα στωσεν ο Κυ ρι ο ο ο ο ος ε

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

(στ' 10-17).

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος
αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι
ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς
τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος

τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἔτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐνῷ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστιν ὁρμα Θεοῦ.

Ἄλληλούϊα (γ). Ἡχος δ'. (Ψαλμὸς α').

Ἡχος Δι

A λλη η λ8 ṫ ṫ α A λλη η λ8 8

λλη η λ8 ṫ ṫ α A α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 ṫ ṫ α

χ Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε

δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η σε

ε ε ε ται

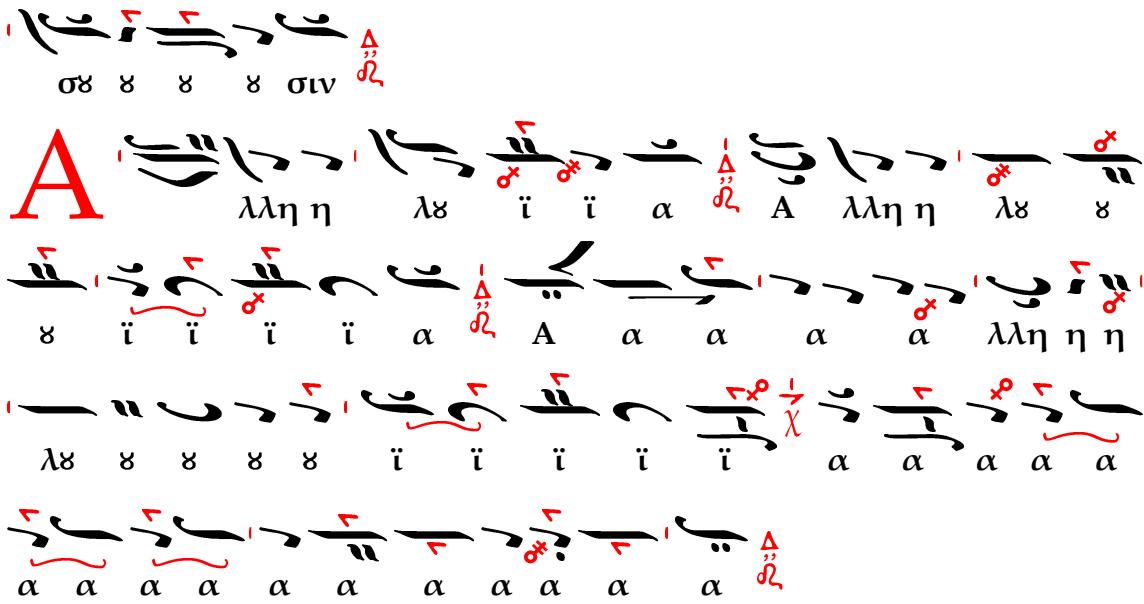
A λλη η λ8 ṫ ṫ α A λλη η λ8 8

λλη η λ8 ṫ ṫ α A α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 ṫ ṫ α

χ Πε φυ τεν με νοι εν τω οι κωΚυ ρι 8 εν ταις

αν λαις τ8 Θε 8 η μων ε ξαν θη η η

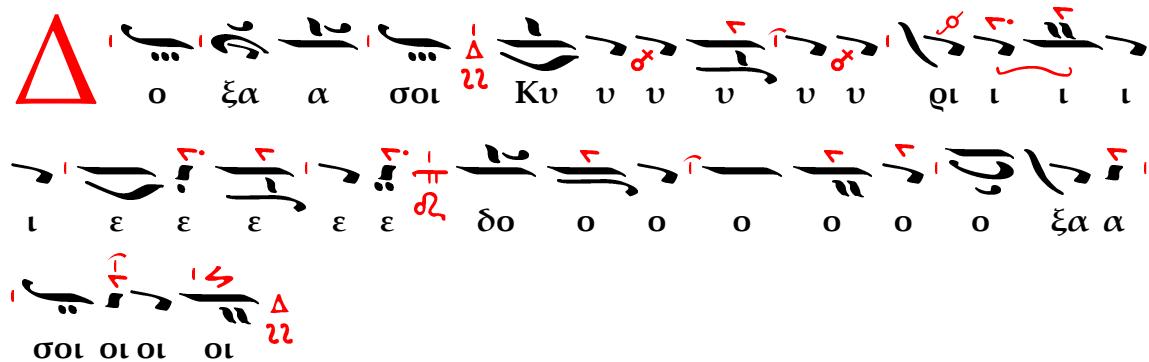

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

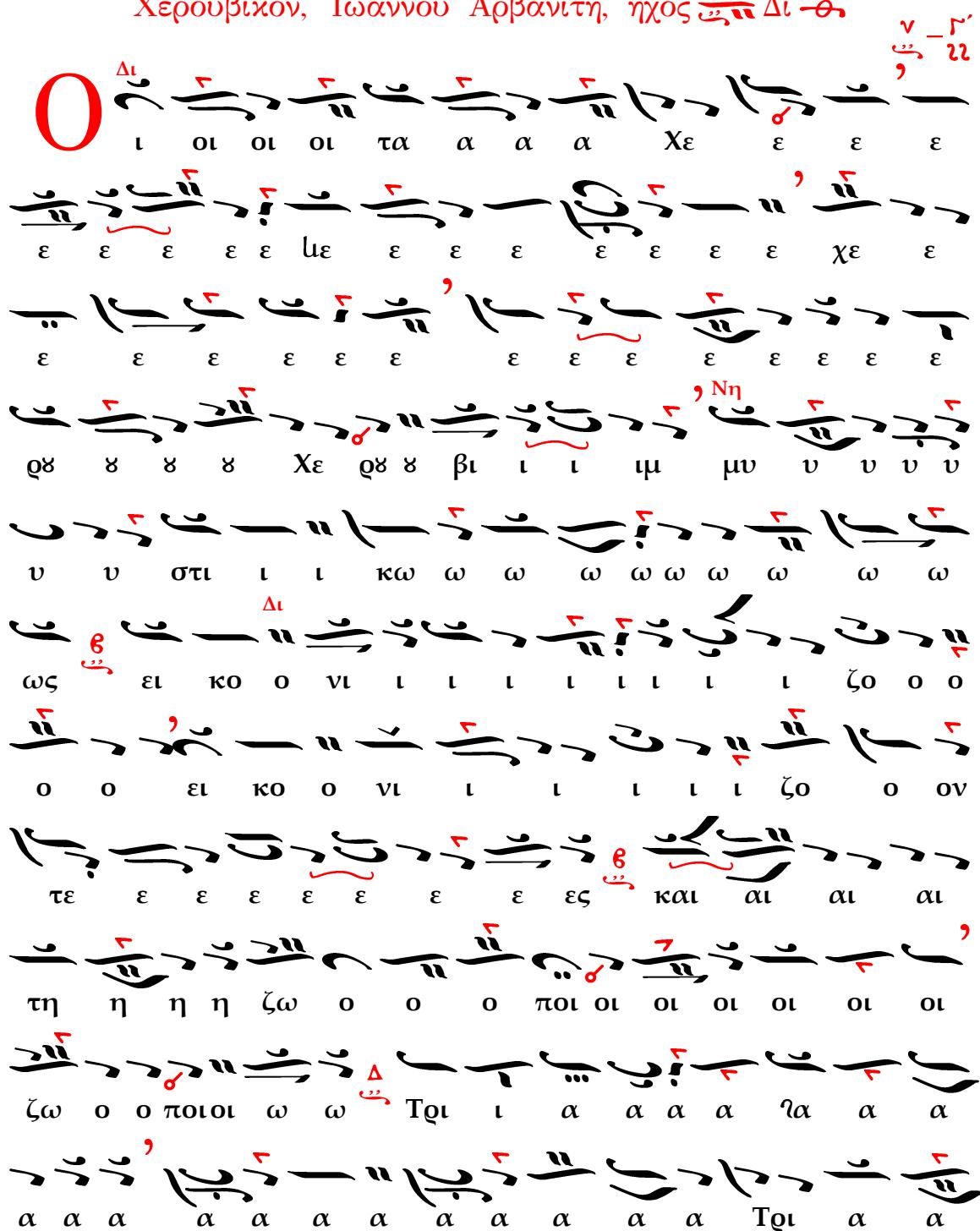
(Ζήτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν δὲ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ δὲ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, διὸ κόσμος ἀν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς διὸ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗτον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Οὐδὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ διὸ λόγος διὸ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἐλθῇ διὸ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας διὸ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἐρχεται ὥρα ἵνα πᾶς διὸ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ἡχος ἵν Διός

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἥχος Δι - Θ.

Τὰ Λειτουργικὰ,
ώς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἐχος ιἱ Δι ρ

Πα τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα η Τρι
 α δα ο μο ον σι ον και α χω ρι στον η

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δόρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δύμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδη συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐ λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
 ως η η η η

Και με τα του Πνευ μα το ος σου η

χ Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον
 χ Α ξι ονκαι δι ι ι ι ι και ον
 χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
 βα ωθ πλη ρης ο ον ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις ν ψι ι στοις εν λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ον ον ον ω σα να εν τοις ν ψι ι ι
 ι ι ι στοις
 χ Α μη η ην
 χ Α μη η η ην
 χ Σε ν μνου ον μεν
 χ Σε εν λο γου ον με ε ε
 εν Σοι εν χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ον ον ον ον ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων
 Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἡχος Δι

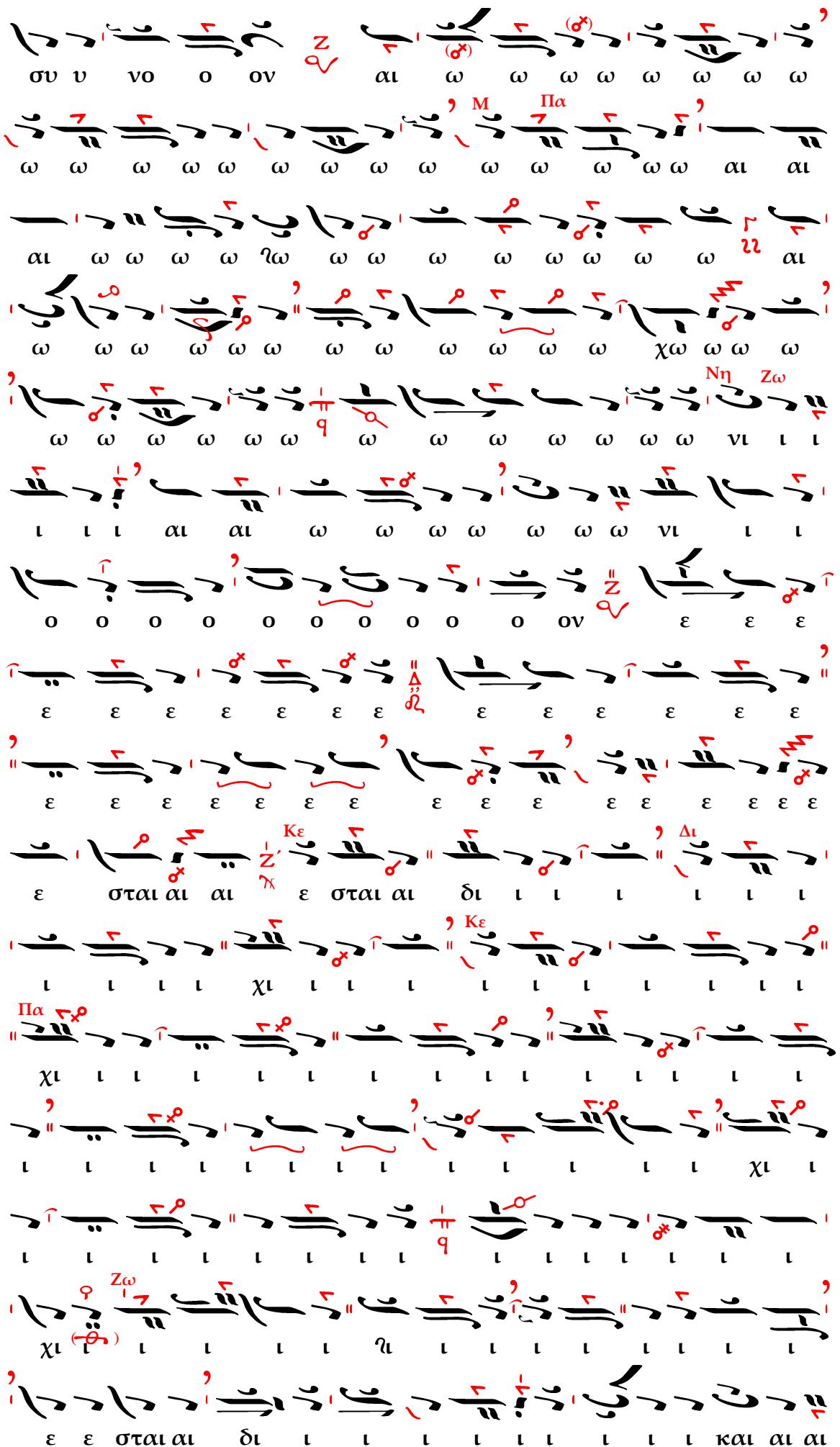
Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

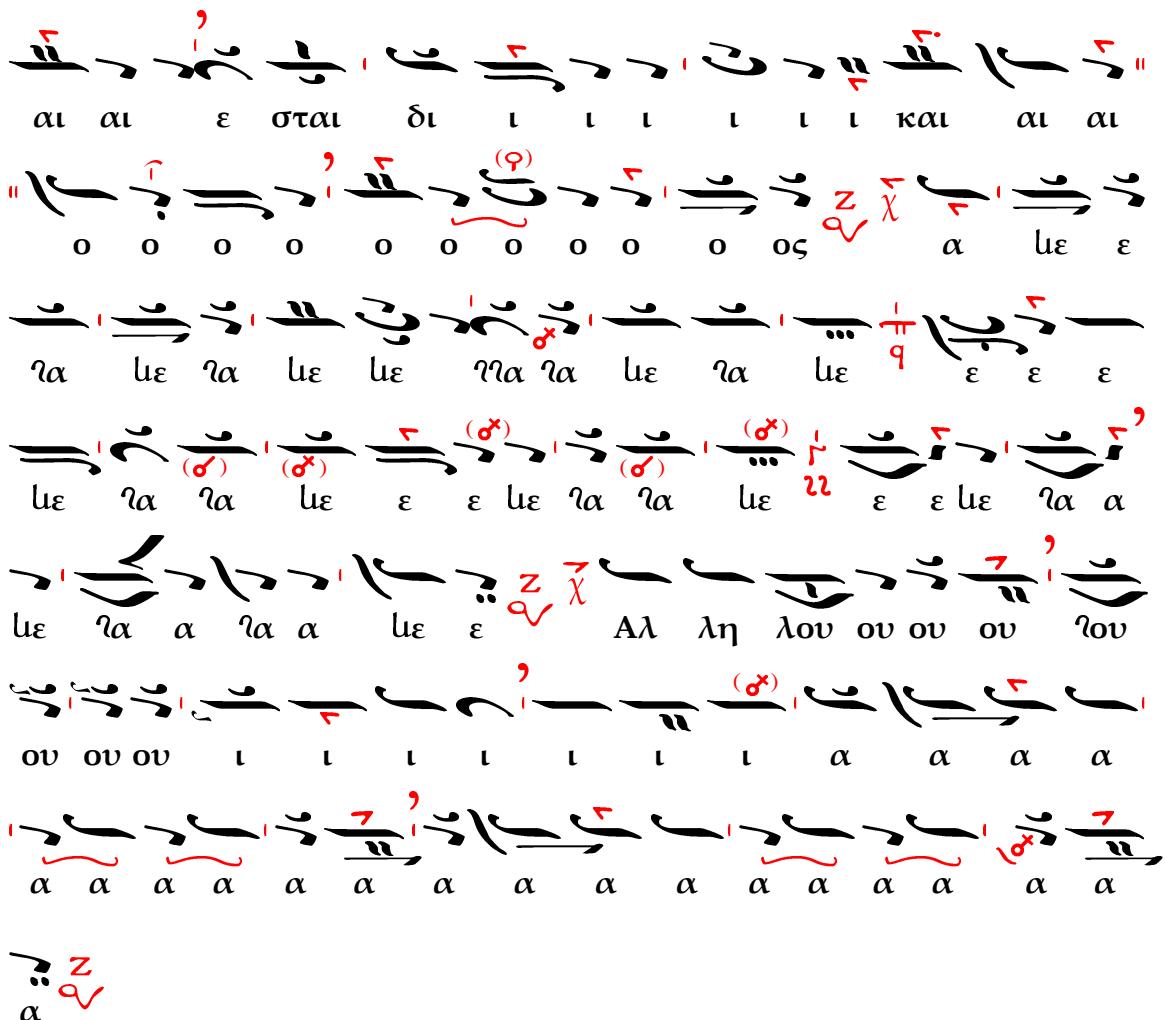
το ο ο κον Δ την α ει μα κα α οι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω ω ω
 αν τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν Δ των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως Δ των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κον ου ου ου ου σαν θ την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ ν νο ο ο με
 ε ε ε εν Δ

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἅχος Βαρύς χω Ζω χω

E χω ις μην μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο
 ο
 ν ν ν ν ν ν ν ει ει εις μην η μο ο ο ο

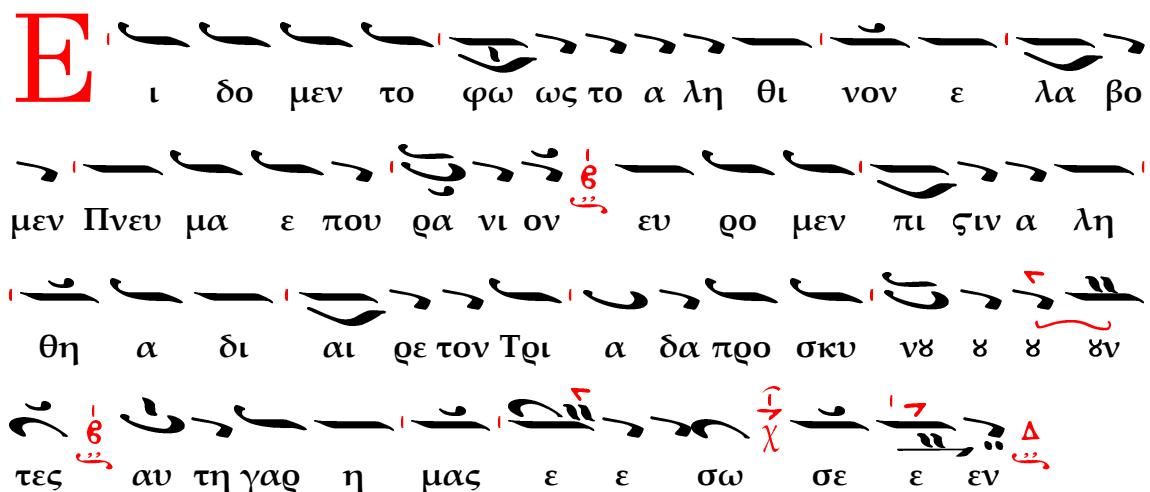

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ὀρθικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οι ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἄγαρος ἡ θεία Διάθησις

Ἄχος Δι Θε

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κν ρι ε ο πως α νν μη σωμεντην δο ο
ξαν σ8 ο τι η ξι ωσας η μας Δ των α
γι αν σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι αν τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν Δ με λε των τας την δι και ο συ ν νην σ8
Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 ι α Α λλη
λ8 ι α α α

Ἄχος Δι Θε

Ἐ ι η το ο νο μα Κν ρι 8 ευ λο γη με
νον Δ α πο τ8 νν και ε ως τ8 αι ω ω νος 8 (δις)
Τ ο ο νο μα Κν ρι 8 ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ8 νν και ε ως
τ8 αι ω ω νο ο ος

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΠΛΑΚΟΥΝΤΑ
ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Φανουρίου.

Ὕχος Ἀ Δι - θ.

Oν δα νι ον ε φυ μνι ον εν γη τε λει ται λαμ
 πδως ε πι γει ον πα νη γν ριν νυν ε ορ τα
 ζει φαι δρως α γγε λων πο λι τεν μα α νω θεν υμ νω
 δι αις εν φη μθ σι τθς αθ λς α κα τω θεν Εκ κλη
 σι α την ου δα νι ον δο ξαν εην εν ρες πο νοις
 και αθ λοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε

Ἔτερον ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Φανουρίου.

Ὕχος Ἀ Δι - θ.

Ως α ζρον α νε τει λας τη Εκ κλη σι α χρι στθ
 και παν τας κα την γα σας φα νε ρω θεις θαυ μα
 στως Φα νθ ρι ε εν δο ξε ο θεν τοις εν φη μθ
 σι την σην α θλη σιν Μαρτυς νε μεις των σων θαυ μα
 των την σω τη ρι ον χα ριν πρε σβευ ων τω Κυ ρι

ω ν περ των ψυχων η μων

Δόξα.

Κοντάκιον του Ἅγιου Φανουρίου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἡχος Πα α φ

I πα ερεις δι ε ε σωσας αιχ μα λω σι ας
 α θε ε χ π και δε σμα συ νε ε θλασας δυ
 πα να μει θει α θε ο ο φρον π η η σχυ νας
 τυ ραν νων θρα α α ση δι γεν ναι ο φρο π ο νως π η
 πα ηθ φρα νας Α γγε λων τα ξεις Με γα λο μα αρ τυς
 δι α το το σε τι μω ω μεν δι θει ε ο πλι τα Φα
 νχ ρ οι ε Ε εν δο ο ξε δι

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡχος Πα φ

Tη πρε σβει α Κν ρι ε παν των των Α γι ω ων
 και της Θε ο το ο κπ δι την σην ει ρηνηνδος η μιν
 και ε λε η σον η μας ως μο νος οι κτι ιρ μω ω ων

Ο Ιερεύς, τὴν δέησιν καὶ τὴν εὐχήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ οὐράνιος Ἄρτος, ὁ τῆς βρώσεως τῆς μενούσης εἰς τὸν αἰῶνα πλουσιοπάροιχος χορηγός, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ὁ δι' Ἡλιοὺ τοῦ Προφήτου τροφήν ἀγεώργητον πηγάσας,

ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εὐλόγησον τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τοὺς ταῦτά Σοι προσκομίσαντας εἰς δόξαν Σὴν καὶ τιμὴν δὲ καὶ μνήμην τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου.

Παράσχου δέ, Ἅγαθέ, τοῖς εὔτρεπίσασι τοὺς πλακοῦντας τούτους, πάντα τὰ ἔγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά Σου. Εὕφρανον αὐτοὺς ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ Προσώπου Σου. Δεῖξον αὐτοῖς ὁδοὺς πρὸς σωτηρίαν.

Τὰ αἰτήματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ταχέως πλήρωσον, ὁδηγῶν αὐτοὺς πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν Σου, ἵνα διαπαντὸς ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ὑμνῶσι καὶ δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά Σου, πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Φανουρίου τοῦ Θαυματουργοῦ καὶ πάντων Σου τῶν Ἅγίων. Ἀμήν.

Μικρὰ Ἀπόλυσις.